

և գվիւնս զգիր Վարդանս սք. Յարութեան լուսարարն, զգիր Ած. ասուրն, զգիր Յովնաննեան զԱնաստասցի, զգիր Նիկողոսն, զգիր Սահակն, զգիր Խաչատուրն, զգիր Պետրոսն, զգիր Սիւրենն, զգիր Դաւթն, զգիր Հայրապետն . . . և դասս սարկաւազաց, զՇաղաւարն, զայսայ Գրիգորն. զԱմիրխան զօտնայեսն, զԱբու Գրիգորն, զՄանուկն, զԿարապետն, զՍիւրենն, զԳրիգորն Յակոբն, և զՏեա Մեարոյն. զԱբ. Յակոբայ տեսն Մարտիրոսն, զԵղիթիս Կոկոզ Մելգոնն, զՊողոսն և զՀաճի Սափարն, և զքերզի Յակոբն, զՆուրիշանն. զՄիրիճանն . . . յիշեցէք զտէր Գրիգոր հայրապետն Աբ. Երուսաղիմայ և զայլ միաբանն գոր ի վերոյ գրեցաք . . . »:

Գրիգոր Պարոնտէր պատրիարքի տապանագիրն է հետեւեալը.

«Այս է պատրիարք Գրիգոր Պարոնտէր.

Այր բազմավաստակ բարեաց բարեսէր.

Բազում շինութեանց աշխատա ածէր.

Գեղեցիկ վարուց օրինակ լինէր.

Մեծ սնուն թողեալ աշակերտ կարգէր.

Իւր բարի կրօնից ընտիր հոգեսէր:

Ամբս տասնհօրս? հայրապետ նստէր

Բազում գեղեցիկ կանոն յօրինէր»:

1645. ՌՂԳ.

Սոյն տապանագրին սէջ, Գրիգոր Պարոնտէրի պտրք. իշխանութեան տեղութիւնը տասնհօրս տարի միայն նշանակուած է, ինչ որ ճիշդ չթուիք. վասնզի յիշատակարանք երկար գործունէութիւն մը կ'ընծային Պարոնտէր պատրիարքի. բաց աստի Երուսաղէմի պատրիարքաց յաջորդութեան վերաբերեալ յիշատակարան մ'ալ (ՄՁ. թ. 997) կը գրէ «և կալաւ (Պարոնտէր) զաթոռ հայրապետութեան ամս Խ. և չորս»: Պարոնտէր պատրիարքին իշխանութեան սկիզբը եթէ նկատենք իր եպիսկոպոսութեան թուականը, որ է 1613, այն ատեն երեսուն և երկու տարուան ժամանակամիջոց մը վարած կ'ըլլայ իր պատրիարքութիւնը. հետեւաբար սխալ մ'է տապանագրին նշանակած «ամս տասն և չորս» խօսքը:

ԳՐԻԳՈՐ Զ. ՊԵ. ՇԻՐՈՒԱՆՅԻ (ՇՍՄԱԽԻ ԳՍԻԱՌ) ՇՂԹԱ-ՅԱԿԻՐ.— Հայրը՝ Մհտ. Աւետիս, մայրը Ճօհար: (ՄՁ. թ. 1464) աշկ. Վարդան վրդ. Բաղիշեցիին. 1707ին վանահայր Սաղեանի Ս. Ստեփանոս վանքին (Ն. Սաղեանի էջ 33): Վանահայր Տարոնի